

Solarске Pesmi.

Uložil

J. K. E. Šturm & Co.

Založil J. Giontini.

Natisnil J. Blaznik v Ljubljani.

Cena 30 kr.

Molitev.

Besede Praprotnik-a.

Religioso.

Chor. *p* Iz glo-bi--ne solz do--ti--ne, hlicem/ k'le-bi stvar-nik/ moj;

The first system of the musical score consists of two staves. The upper staff is a grand staff with a treble clef and a common time signature (C). It begins with a piano (*p*) dynamic marking. The lower staff is a bass staff with a common time signature. The lyrics are written below the staves, with the word 'Chor.' at the beginning.

f gla--si ma-ti raz-leg--va--ti naj pred se--dež bi se/ tvoj naj pred

Quartlet.

The second system of the musical score consists of two staves. The upper staff is a grand staff with a treble clef and a common time signature. It begins with a forte (*f*) dynamic marking. The lower staff is a bass staff with a common time signature. The lyrics are written below the staves, with the word 'Quartlet.' at the end of the system.

Chor. *f* se-dež bi se tvoj naj pred *Chor.* *p* sedež bi se tvoj naj pred *Chor.* *f* sedež bi se tvoj naj pred *Chor.* *f* sedež bi se tvoj

The third system of the musical score consists of two staves. The upper staff is a grand staff with a treble clef and a common time signature. It features dynamic markings of *f* and *p*. The lower staff is a bass staff with a common time signature. The lyrics are written below the staves, with the word 'Chor.' appearing at the beginning and end of the system.

Muz D 2913/1950

2.

V srcem vneti
 Slavo peti
 Tebi, oče, hrepenim!
 Ni megoče
 Hvale vroče
 Tak izreči, ko želim.

3.

Tvoja roka
 Le' otoka
 Zvesto je vodila me;
 Oče mili
 Vsaki sili
 Si pokazal vedno se.

4.

Preživeti
 In umreti
 V tvoji milosti mi daj!
 In da srečno
 V slavo večno
 Pridem k tebi v svetli raj!

Vesela šola.

Allegro.

ff Chor. Še-lá bod po-zdravljena, ti nas ve-se-liš; si za nas pripravljena, de nas pod-učiš,

Quartlet.

p se u--či-ti prav le--po, naj e--di-na škerb nam bo; naj e---di-na škerb nam bo.

4

Chor. se u--či-ti prav le-po, naj e--dina škerbnam bo, naj e--dina škerbnam bo.

Va šetarje.

*Bog daj srečo, dober dan,
Pridnim šetarjam;
Vse igrače zdaj nastran;
Nauk o škerb' je vam,
Naj serce, ne le uho,
Naukam posvečeno bo.*

Pred šeto.

*Oče mili iz nebes,
Jest te prosim zdaj!
Zlivaaj milost čez in čez
Šete srečni kraj,
Pešči svetiga duha,
De on pravo moč mi da.*

Po šoti.

*Slava tebi večni Bog!
Za nambe vse,
Milost skruaj si otroh;
Peje ti serce,
Šeto je končana zdaj;
Bodi hvaleu vchemaj!*

Mladosti.

Besede Mojnik-a.

Moderato.

Ze mlade le--ta mis--li na svojga stvarni--ka; i---mej pa tr---di v

cis-- li, kar-- kol je bežji-- ga' p' ka-- tolski' cirkvi, v šo-- li pos-- tušaj u-- ke
rad, f ne za-- bi pa ni-- -- ko-- -- ti ih' zvesto spolno-- -- vat.

2.

Roditelje in/ viši,
 Ubogaj in/ spoštuj
 Pobožno te/ obiši,
 Ljubezin/ vsim/ skazuj,
 Svetosti/ vedno rasi,
 Pregrehe/ vari se/
 In zlati rajski/ časi
 Osrečli/ bode te!

3.

Ne iši/ tu bogastva,
 Ne iši/ tu časti!
 Svet zemlje/ veličastva/
 Ko rečca/ sperheni!
 Serce imej/ le čiste,
 Nedolžno in/ lepo,
 Da živiš/ bodeš listo:
 Kar hrani/ ti nebo.

Zlati čas.

Adagio.

unisono. *harmoni.*

f oj zlati čas, oj zlati čas! mi- - - nu- - - ta' ki mi- - - ni- - - la, se'

ne- - - bo pover- - - ni- - - la, kar ča- - - sa zamu- - - diš, ga' ve- - - ho- - - mej zgu-

ff biš. kar ča- - - sa zamu- - - diš, ga' ve- - - ho- - - mej zgu- - - biš.

p

2.

Oj zlati čas!
 Je v mladih letih setev,
 Bo v starih dobra žetev,
 Če pridni bodemo,
 Nam nikdar žal nebo.

3.

Oj zlati čas!
 Kder čas svoj prav oberne,
 Se z čednostjo ogerne,
 Lepota sivih las,
 Je prav obernjen čas.

4.

Oj zlati čas!
 Vse žive dni se trudi,
 In časa ne zamudi,
 Počivati sladko,
 Potom v nebesih bo.

Staršev ljubezin.

Besede Malvasiè-u.
 Moderato.

Quarttet. *p* Ena ro--ži---ca ru--me--na ktira nikdar ne vsahni, zmiram lepši je čve-

Chor. *ff* te--ca, ko ka--di--lo nam du--ši zmiram lepši je čve--te--ca ko ka--di--lo nam du--ši.

Ena zvezda svetla svetla,
 Klira nikdar dol ne gre,
 Iz oblakov černih/doli,
 Kakor solnce, sveti/se.

En studenček vode sladke,
 Klirga zmiram/ vir kupi/
 Ščisto svoje mastne vode,
 Suhe snozet pogneji.

Taka staršev je ljubezin,
 Zame/ gorke ki/ skerbe,
 Kdor ne/ ceni/ te/ ljubezni/
 Nehvaležno je/ srce!

Pojmo radi.

Moderato.

Cher. *f.* Le ve--seti! pojmo ra--di, dokler smo ne-dotžni/ mita-di/ in/ za-kaj bi/ poč ne/

Duett.

peli/ so nas an--gelci ve--seti. p. ta' ta' ta' ta' ta' ta' ta' ta' ta'

Chor. 9

la la la la la la la la la la la la la la la la la la

la la la la la la la la la la la la la la la la la la

2.

*Saj tud' angelci pejejo,
Svet, svet, svet, Bogu zenejo;
Tice čast mu zvergotijo,
In pejo se veselijo.*

3.

*Kider nedolžen je radpeje,
Kima čisto srce svoje,
če tud reven je, netoži,
Rajši eno si zakreži.*

4.

*Mi pa esi nedolžni mladi,
Pojeme poštene radi,
In kakaj bi jih ne peli?
B'še nas angelci veseli!*

Pomlad.

Besed Praprotnik-a/

Moderato. Chor.

Duell.

f Pom-lad mi-la, ed-kteni-la, svoj ve-se-li nam/je raj, cvetje/klije,

Chor.

Duell.

Chor.

sf cvetje/klije, radost si-je, *f* radost si-je, ze-te-ni ze vert in/gaj, *sf* ze-te-ni ze vert in/gaj.

2.

Zdaj le/hiti
 lèvec niti/
 O, mladina! zdaj je čas!
 Dan zberuje,
 cvet vsahnuje,
 kimalo mine rožni/kras.

3.

Zraven tudi
 Ni zamudi
 Poiskati dušni/sud!
 Pomlad ide,
 Zepet pride,
 Čas mladosti/le/enkrat.

Metuljček.

Besede Vilher-ja!

*Allegro, Duett.**Quartlet.*

p Ne--tuj--ček, me--tuj--ček, za--haj tek/ hi--tiš! *f* pre--zgo-daj, eh/

Chor.
ljub-ček o--ko--li/ ser--tis pre--zgo-daj pre--zgo-daj o--ko--li ser--tis.

2.

Saj ni še prijatelj
Bumenih/nikar
Pod soneam, pod luno
kraljuje se mir!

3.

Kaj hočeš buditi
Cvetlice lepe,
De zdvignejo stajal
ledene glave!

4.

Al mene do prašaj,
če jest še gorim!
če sim kaj pridobil!
če še kaj želim.

5.

Metuljček, metuljček,
Ne prašaj zate!
Teb' sveboda cvete,
Men' nikdar nebo!

Solnce.

*Besede Vihor-ja.**Allegro. Duet.*

p Solnči-ce zla-to grej me in grej! zarke pre kras-ne svetn po--daj.

Quartlet.

f Soln-či--ce zla--to grej me in grej- zarke prekrasne svetn podaj.

2.

*Naj se okineč
 Del in gore,
 Naj se vname
 Gorko serce.*

3.

*Jaz sim sovražnik,
 Temne noči,
 Zvezde so blede
 Luna mrazi.*

4.

*Solnce pa večno,
 Večna si luč,
 Stopi v persa
 Zark je tvoj kluc.*

5.

*Tebe gasi le
 Černi oblak,
 Meje serce pa
 Suznosti spak.*

Poletni večir.

Allegro. Duet.

Quartet.

p Senca/ raste/ tla/ ro-se/, hlaji/ žarki/ verh/ zlate/ *f* ma/- -ti/ spo- -ta!

Chor.

pride/- -jo krogogniša/ tekajo *ff* mati/ speta/ pride/- -jo krogogniša/ tekajo.

2.

*Kimato Jožek pripokta,
Meketajo jagmeta;
Breza dima, z jagedo,
Prižvenklajo, mukajo.*

3.

*Se zbudijo zvezdice/
Pripihljajo sapice/
Omarijo zazvoni/
Protí domu vse niti.*

4.

*Krog večerje/ se verste/
Oče/ kruh/ jim/ razdele/
Skupaj molijo glasno,
Pridni/ trudni/ spe/ sladke.*

Domovina.

Besede/Praprotnik-a/

Maestoso.

P Besede/ slad--ka domo-vi--na/ neprideš več' mi/ iz spomi--na/ kot iskra/ ži--va v ser--cu/

tiš, ljubezin/ k se--bi/ mi/ budiš kot iskra/ ži--va v sercu tiš, ljubezin/ k se--bi/ mi/ bu-

Quarttet. Chor. Quarttet. Chor.

diš. živijo, živijo živijo živijo živi živi--je ži--vi--jo.

Ko sonce na tebe sije,
 Serce veselo v meni bije;
 A žalost terga mi duha,
 Megla nesreč, ak' te obida.

Obličje ak' je jasno tvoje,
 Veselo moja struna poje;
 In če oko se ti solzi,
 V potokih moje se topi.

O sijaj, sijaj, solnce mile,
 Na ljube domovine krilo,
 Obličje jasni ji temno,
 In krast s cvetjem jo ljube!

Bela Ljubljana.

Allegro.

Chor. 1. Be - ti ljubljani se tim - bar pada, je rožca nar gorši zmed vsiga sveta, je Jezetu zrasta iz
 2. Fio - la vertnica je kri in nebe, Se ču - āi v sercu ga gleda oke, A serčna le - peta ne -

all.
 terdga lesa je rožca narlepši zmed vsiga sveta. Ja beli ljubljani se timbar pada, Beli ljubljani se timbar pada.
 dolžnost velja, v zvezdah zobnehja le timbar miglja, Je rožca narlepši zmed vsiga sveta: Beli ljubljani se timbar pada.

Zibka Save.

Basado N. Hundra!

Allegro.

p Zibka Save! leps' pušave! al'kdo zanje ve! *f* kje ro-jena! polo-žena!

f vje-ze-ra neš--he! *ff* kjero--jena! polo--žena! vjeze--ra neš--he!

pp a a a a aj tu taj a a a a aj tu taj a a a a aj tu taj aj tu aj tu taj.

2.	3.	4.	5.
Vptajšah skale strazne stane, Večne okolnje, de nje spanje Dviške sanje, Ptujci ne bude.	Sapa siva, jo pokriva, Dihlena s planin Blisk ji treže, kje poveže, V jezera blazin.	Orel poje vriske svoje, De be spala, slaj, Duh cvetlice, ji greje lice, Slaj se spi le v raj.	Zibke njene, skale stene, Zibat drug ne zna, Vsak, ki lotil, se bo zmetil Lahor grom neba.

Besede Kosmač-a.

Na V. Vodnika.

Allegro.

Zar--ja je že za soe--ti--la čez ni--so--ke, nam go--re

luč nam u--ma je vne--ti--la ser--ca vsih se ve--se--le.

2.
Strune mičue se donde,
Vodnih jih obiral je;
Za slovenski dom so pele,
Božjo čast poviksale.

3.
At na svetu vse pretiče,
Vodnik zginil spred oči;
Krajna večkrat misli, reče:
De ji v pesmi se živi.

4.
Ozri se v pokopališče,
Bodeš videl, bodeš bral:
Kje je njega mertvališče,
Zadno čast mu bodeš dal!

Slovo šolarjev.

Moderato.

Solo. *f* Poz--dig--ni--mo ve---se---ti glas, ju--naško za pe--ji--mo de nam prijet--no

Chor.

Quartlet.

te--č čas *po.* po bratovsko ži--vimo, deb tud za se dosti dni vedno peli brez skerbi, živite prijatti

Chor.

se glasi deb tud za se dosti dni vedno peli brez skerbi živi-te prijatti se glasi.

2.

Naj krajnska zemlja nam živi,
 Kje Bogu ljubezni va;
 Naj vedno sladek sad rodi,
 Se sreča vanjo živa.
 De očetje, mamice,
 Bratje ino sesterce,
 Zdravo, mirno z nami naj žive!

3.

Prijatli če se ločimo
 Iz šole zdaj veseli;
 Očljubiti si hočemo.
 De bemo vedno peti.
 Naj ostane nam spomin,
 Na življenja vsak stopinj,
 Bogu zvesti ino domovinj.

Božji dom.

Religioso.

Largo.

Chor. Kjer le--po sve-ti se nebo, vse jasno, mile in le po, mil-jo--nov zvezdic

unisono.

sve--ti se ka-kor naj lep--ši o--kence od tob nas gleda dob-ri Bog en šerbni oče

20

f vsih otrok/ vne---besih je do--ma vne--be---sih je do--ma vne--be-----sih vne

ff

p

be-----sih vne-besih je do--ma vne--be-----sih vne--be-----sih vne-besih je do--ma.

f

p

pp

2.

3.

4.

Tam kjer po gerah grom buči,
In po dolinah šum leti,
Priklanja dreveje hud vihar,
Se tresc' njemu vsaka stvar,
Kjer se glasi en sam Gospod,
Priatelj zapuščenih srot,
Je debri Bog doma!

Tam, kjer zvozevi pejejo,
Nas v božijo hišo vabijo,
De bi očeta hvalili,
Niuke prav poslušali,
Prebiva v cerkvi Bog pri nas,
Poslušaj naših prošinj glas,
Bog v cerkvi je doma.

Vs evet scer božij tempel je,
Vaj lepši tempelj pa serce:
Bog čiste serce poželi,
Te prosil, ino govori:
Oj dete! serce meni daj,
Bom dal za serce sveti raj,
Vaj v sercu bom doma.

Kako naj se vadijo šolarji na posluh peti.

Učitelj naj razloži šolarjem pglavitne reči o muziki sploh, čmu so sekirce (note), kaj je oddih ali prenehljaj (pauza), takt ali udarec, kaj mera časa (tempo) i. t. d. Naj jim daje kaže, kako usta odperati, da preveč ne sijajo, pa tudi sob skup ne tišijo; pri petji naj imajo usta to podobo ∞ ; obraz mora biti prijazen. Da jim pravi sluh obudi, naj učitelj stopnje ali škalo s čistim glasom —a— zapoje, z roko pa takt daje. Na to naj poskušajo šolarji —a— prav po taktu zapeti. Nekteri ga bodo kmalo zadeli. Od začetka naj jih vadi sam ton —e—, kadar tega zadenejo pa e—d—e, pozneje e—d—e—f—g tako naprej; pa le toliko kar gerlo zamore, nikoli z silo. Pervič naj pojó le nekteri šolarji, po tem pa cela šola škalo.

Če jo dobro znajo, se jim razlaga drugi glas ali sekund. Šolar naj zapoje prim, učitelj pa zraven sekund, enekrat pa tudi škalo. Potem naj poskusita dva šolarja, eden prim, drugi sekund škalo gori in doli; v čem se mora verstiti po 4, 8 ali več šolarjev, dokler se čisto in gladko ne poje, brez naveličanja.

Ako dva glasa več del šolarjev dobro poje, naj zopet učitelj sam tretji glas, kakor v akord pride e—g—e, zraven zapoje, in to naj ponavlja velikrat. Potem naj šolar, ki ima dober sluh, začne tretji glas poskušati; kmalo tudi ga bo zadel. Te naj se dolgo ponavlja.

Zadnjič pride četrty glas na versto, ktereга učitelj zopet sam zapoje, potem ga šolarji poskušajo, in zdaj je celi akord e—g—e—c skupaj. Če čisto doni, vzamejo v roke „Solarske pesmi“; učitelj jim zapoje v prvi pesmi „Molitev“ zopet od konca prvi glas; če ga vsi šolarji dobro znajo, začne drugega, tretjega in četrtega; se ve da počasi gre — pa vendar le gre, in če gre perva pesem tudi z trudom, se učijo prihodnje že lahko in hitreje. Škala se mora pred vsakim ukom ponavljati. Da se šolarji preveč ne ženejo, preveč ne derejo, naj se pazi, da poje nekatere verste tiho (p piano) prav tiho (p.p. pianissimo), druge pa močno (f forte), prav močno (ff. fortissimo) kakor je zaznamovano v pesmih. Da petje šolarje še bolj mika, se poje včasih solo ali samopev, duett ali dvojev, tercett ali trijev, quartett ali četverospjev, kor ali zbor vsch; posebno veselje je za šolarje, da se verstijo in glase skuzajo.

Marsiktero gerlo se v kratkem času očisti in okrepea, da mu glas gladko teče in tako jasno doni, da ni prejšnjemu podoben. Pa skerbno naj se pazi in od vsch šolarjev tirja, da vsako cerko kakor tudi vsako besedo razločno in gladko izgovarjajo, da na miglej začno, in ravno tako jenjajo, da prav za prav po taktu dihajo.

To je jedro nanka za prepevanje na posluh. Posebaosti omikanega petja vsak učitelj sam ve.

Zložitelj.